

ONZE GELOOFSGEMEENSCHAP VERWELKOMT PASTOR

Op zondag 30 juni trakteerde de liturgie ons op twee roepingsverhalen. In de eerste lezing (*1e boek der Koningen 19,16-21*) wordt verteld hoe Elisa geroepen wordt om de profeet te volgen. In het evangelie (*Lucas 9,51-62*) nodigt Jezus uit Hem te volgen en het Rijk Gods te verkondigen.

Beide lezingen waren een gepaste gelegenheid om aan te kondigen dat Sanne Vermeeren op 1 september als pastor, pastoraal vrijgestelde aan de slag gaat op onze parochies.

We wensen haar en onze parochies alle goeds en geven hierbij te tekst van de homilie graag mee ...

“Goede vrienden, de lezingen van vandaag klinken streng -het kan tellen om een vakantie mee te beginnen- streng en radicaal, dat valt mij op. Elisa uit de eerste lezing moet –zo lijkt het- opschieten. Tijd om afscheid te nemen of om zijn bedrijf aan anderen over te laten is er niet.

De profeet die hem roept is haastig. En in het evangelie eigenlijk juist hetzelfde : diegene die met Jezus meewillen hebben weinig inspraak. Het wordt hen niet gemakkelijk gemaakt.

Integendeel. Ze worden gewaarschuwd dat de weg niet gemakkelijk zal zijn en ook hier geen getreuzel en gearzel.

Voor wat de boodschap van het evangelie aangaat hebt ge geen bemiddelaar nodig die op zoek zou moeten gaan naar een compromis of een meerderheid. Nee, het gaat om een oproep, om een directe aanspreking waarop alleen maar “Ja” of “Nee” kan volgen.

Ge kunt het evangelie dus niet maar een beetje volgen, of alleen maar in het weekend, of alleen maar in de vakantiemaanden, of alleen maar als het ons goed uitkomt en ons niet teveel in het vlees snijdt.

Nee, zegt Jezus, ga op weg en verkondig het Koninkrijk.

Welk koninkrijk ?

Wel dat Koninkrijk dat te maken heeft met wat nog niet is, met wat nieuw is, met wat levend maakt, met wat bevrijdend is. Wie slechts met het verleden bezig is –vertelt het evangelie van vandaag- kan dat niet begrijpen. Wie niet reizen en trekken wil, wie niet met het bestaande wil breken –zegt het evangelie van vandaag- verstaat dat niet.

Als ge het evangelie zo leest dan past de oproep tot navolging bij datgene waar we vandaag ook wat meer kunnen en mogen over zeggen ; een geloofsgemeenschap en een parochie bestaat namelijk ook vandaag maar waar mensen dat woord van Jezus ter harte nemen en waar ze dat samen, in deze wereld en in deze tijd, willen waar proberen maken in woord en daad.

We vinden dat woord van Jezus zo schoon, zo waardevol, zo bevrijdend dat we dat ook voor de toekomst zo willen houden. En één van de elementen die daarin belangrijk is, dat is onze keuze om hier ook een pastoraal vrijgestelde, een pastor, te gaan zoeken.

Met nieuwjaar en op Pinksteren hebben we daar al kort iets over gezegd: dat we na 2 jaar daar met de parochieploeg en met PPZ te hebben over nagedacht, van mening zijn dat zo’n halftime vrijgestelde die we met de parochies, met de mensen zelf, zouden bezoldigen ; dat we daarmee bouwen aan de kerk voor de toekomst hier ter plaatse.

Allemaal goed en wel denk je dan misschien, maar waarom moet er zo iemand gezocht worden?

Is datgene wat al die verschillende vrijwilligers op zoveel verschillende terreinen voor de pastoraal doen dan niet goed genoeg of niet voldoende meer ?

En is onze inzet en onze overtuiging en ons geloof en onze gratuïteit nu plots niet afdoend meer om hier samen kerk te zijn?

Goede vrienden, als we één misverstand willen vermijden dan is het wel dat. Ik wil zelfs meer zeggen: zo'n project heeft waarschijnlijk maar kans op slagen in parochies waar juist heel wat vrijwilligers geëngageerd zijn en blijven. Zo'n pastor of vrijgestelde neemt immers het werk van vrijwilligers niet over. Integendeel. Hij of zij zal juist op zoek gaan naar mensen die de boodschap van het evangelie zo waardevol blijven vinden dat ze er zich ook willen blijven inzetten.

Een levende dynamiek aan de basis –en gelukkig, goddank, is die hier- maakt vrijgestelden en beroepskrachten niet overbodig maar versterkt juist die vraag. Het kan dus met andere woorden maar daar waar een levende parochie is.

Een gelegenheid om al die mensen te bedanken die dat hoe dan ook waarmaken.

Maar hoever zitten we nu met die zoektocht naar zo'n vrijgestelde ?

Wel ik denk dat er daar sinds nieuwjaar heel serieus en degelijk aan verder gewerkt is. We hebben 12 mensen aangesproken en gevonden die samen een VZW hebben opgericht : 6 uit De Pinte en 6 uit Zevegem. De parochieploeg is daarin vertegenwoordigd, en PPZ, en de kerkraden maar ook andere mensen omdat we het belangrijk vinden dat dit zou gedragen worden door een zo breed mogelijke basis. En met die 12 apostelen hebben we ons dan de vraag gesteld welk profiel de pastor zou moeten hebben.

Het zou best zijn –zo dachten we- dat het iemand zou zijn die een opleiding gevolgd heeft, die gevormd is, die pastorale vorming genoten heeft.

En het zou best zijn dat het iemand zou zijn voor wie dat evangelie het richtsnoer is.

En iemand die bereid is om samen te werken.

En iemand met een toekomstvisie. En die mensen kan inspireren en motiveren.

En die het gezicht en het aanspreekpunt van de parochie kan zijn.

En die ook een plaats kan en mag hebben in de liturgie. En die ook hier zou komen wonen.

En als we daar dan zo wat zicht op kregen dan hebben we ons de vraag gesteld : Moeten we nu zo iemand zoeken met een vacature of moeten we iemand 'vragen', gaan roepen zoals in het evangelie van vandaag.

Met die groep mensen hebben we daar –en ik ben daar gelukkig om- hebben we daar serieus over nagedacht en gesproken. We hebben de voor- en nadelen van beide opties goed overwogen en dan hebben we gezegd : Laat ons toch eerst maar kijken of er hier niemand is daar voor geschikt zou zijn en die aan ons profiel beantwoordt.

Vrienden, we zijn blij en gelukkig en dankbaar en –mag ik zeggen- ook een beetje fier dat Sanne Vermeeren het op onze vraag ziet zitten om dat te doen.

Een aantal mensen van die VZW is daarover met Sanne gaan praten en ik denk dat we heel gelukkig en dankbaar mogen zijn dat ze daar "Ja" op gezegd heeft.

Ze is iemand die evangelisch bewogen is, die de laatste jaren heel wat vorming heeft gevolgd : het Godsdienstinstituut met cursussen exegese, de School Voor Geloofsverdieping de laatste twee jaar, ... Ze is iemand die kan inspireren en motiveren, die weet heeft van wat een parochie is en wat ze in de toekomst zal worden en die vooral samen met al die vele vrijwilligers wil blijven bouwen aan een geloofsgemeenschap hier ter plaatste en ook voor de toekomst.

Goede vrienden, op 1 september begint ze daar aan, maar eigenlijk is ze al zolang bezig.

Het is nu vooral wij die als parochiegemeenschap opgeroepen worden om ons daar samen verantwoordelijk voor te voelen.

Misschien zijn we nu wel verantwoordelijk voor de kerk die we binnen 10 jaar of ik weet niet hoeveel jaar zullen zijn.

Tot slot: ik ben heel gelukkig dat we als parochie nu kiezen om te investeren in mensen en niet in stenen. Dat is de kerk van en voor de toekomst: een open gemeenschap, een gelovige gemeenschap, een levende gemeenschap. 'Investeren in mensen'... ik wil u uitnodigen om daar eens over na te denken.

Want de bezoldiging van zo'n vrijgestelde zal moeten komen, of positief gezegd mag komen, van de mensen zelf. Priesters worden nog betaald door de staat. Zo'n vrijgestelde niet.

Dat kan maar als er heel wat mensen zijn die de kerk hier ter plaatse belangrijk genoeg vinden, en deugddoend genoeg, om dat mee te dragen.

De mensen van de vzw denken ook daar verder over na en binnenkort nodigen wij iedereen die de toekomst van onze plaatselijke geloofsgemeenschap belangrijk vindt daar ook toe uit.

Het goede nieuws is dat we er in geloven, dat we er voor gaan en dat Sanne bereid is.

Jezus roept in het evangelie van vandaag:

Ga op weg en verkondig het Koninkrijk. Welk koninkrijk ?

Wel dat dat te maken heeft met wat nog niet is, met wat nieuw is, met wat levend maakt, met wat bevrijdend is.

Voor ieder van ons –vrijgestelden en vrijwilligers en parochianen- opeens geen oud of onverstaaanbaar woord meer....”

Piet Herregods